

Ted van Lieshout

Rond vierkant vierkant rond

De beeldsonnetten

Bijna alle beroemde dichters hebben een **sonnet** geschreven. Ik wilde er ook graag een maken.

Een sonnet moet voldoen aan allerlei eisen. Een belangrijke is dat het bestaat uit veertien regels die zijn opgedeeld in vier stukjes, **strofen** genaamd. De eerste en de tweede strofe tellen vier regels, de derde en vierde drie. Verder moet een sonnet **rijmen**: dat is als twee woorden dezelfde klank hebben, zoals *woorden* en *hoorden*.

Zo'n gedicht maken vond ik lastig. Kon het niet makkelijker? Ineens kreeg ik een idee. Ik schreef:

rond

vierkant

vierkant

rond

driehoek

ovaal

ovaal

driehoek

rechthoek

rechthoek

ruit

ruit

ruit

rechthoek

Gelukt! Ik had een sonnet geschreven, precies zoals het hoort: veertien regels in vier stukjes. En ze rijmden nog ook, want **rond** rijmt op **rond** en **vierkant** op **vierkant**. Rijm waarbij precies dezelfde woorden op elkaar rijmen heet **rijk rijm**.

Ik was tevreden, maar toen ik langer naar mijn sonnet keek dacht ik: ik kan dat laten *lezen*, maar ik kan het ook laten *zien*. En dat deed ik dus.

Daar kon ik best regels van maken.

Ineens had ik een **beeldsonnet** gemaakt.
Klaar! Dacht ik. Maar toen begon het pas.

